

Dziś w prorocत्वach

Nowożytny exodus z Francji

Lecz: Jako żyje Pan, który wyprowadził synów izraelskich z ziemi północnej, ze wszystkich ziem, do których ich wygnał, i sprowadzę ich z powrotem do ich ziemi, którą dałem ich ojcom!
– Jer. 16:15

Coraz więcej francuskich Żydów decyduje się na wyjazd do Izraela, powołując się na niewyraźne perspektywy gospodarcze w swoim kraju, połączone z rosnącym antysemityzmem. Ponad 5000 osób planuje zrealizować w 2014 roku plan wyjazdu do Izraela na stałe, na więcej od czasu wojny sześciodniowej w 1967 roku.

W Europie Zachodniej żadne inne państwo nie odnotowało tak znacznego pogorszenia nastrojów społecznych względem Żydów jak Francja. Na chwilę obecną, mieszka tam około 500 tysięcy Żydów – jest to największa społeczność żydowska w Europie i trzecia co do wielkości na świecie, po Izraelu i Stanach Zjednoczonych. Demografowie mogą tylko szacować liczbę Żydów mieszkających we Francji, ponieważ tamtejsze prawo zabrania prowadzenia oficjalnej dokumentacji w zakresie rasy, religii lub pochodzenia etnicznego ludności, w związku z doświadczeniami II wojny światowej i wstydlivej historii współpracy z nazistami. Przemoc na tle antysemitycznym wzrosła o 40% w ciągu pierwszych trzech miesięcy 2014 w porównaniu z analogicznym okresem rok temu. W tym czasie miało miejsce około 140 incydentów, takich jak pobicie dwóch młodych ludzi idących do synagogi w Paryżu lub szarpanie wózka z dzieckiem w pobliżu dzielnicy Montmartre, czemu towarzyszyły konfrontacyjne okrzyki: „wy Żydzi macie zbyt wiele dzieci”. Chociaż od czasu zakończenia II wojny światowej zachowania antysemityczne na przemian nasilały się i słabły, to jednak od czasu zaognienia konfliktu izraelsko-palestyńskiego, liczba przypadków zachowań o charakterze antysemitycznym zdecydowanie wzrasta.

Niedawne badania przeprowadzone przez nowojorską fundację Anti-Defamation League sugerują, że Francja notuje obecnie najwyższy w Europie Zachodniej odsetek osób – sięgający nawet 37% – wyznających jawnie poglądy antysemityczne. Dla porównania, udział takich osób w społeczeństwie Wielkiej Brytanii wynosi 8%, we Włoszech – 20%, zaś w Niemczech – 27%. Przywódcy żydowscy przypisują wzrost tego trendu, przynajmniej w części, rosnącej radykalizacji młodzieży wśród francuskiej populacji muzułmanów – największej w Eu-

ropie – a także wrogości francuskich mediów i opinii publicznej wobec Izraela w ogóle.

Francuscy Żydzi opuszczający kraj na rzecz Izraela doceniają wysiłki rządu francuskiego, zmierzające do załagodzenia tych konfliktów, jednak jednocześnie wierzą oni, że wzrost liczby aktów publicznego antysemityzmu w połączeniu z zastojem francuskiej gospodarki czyni perspektywę emigracji do Izraela bardziej atrakcyjną. Wybór ten jest również ułatwiony przez fakt, że poziom bezrobocia wśród młodzieży izraelskiej wynosi 11% w porównaniu do 25% we Francji. Większość tych, którzy opuszczają Francję, bez problemu znajduje zatrudnienie w Izraelu.

Atrakcji Izraela

Dwudziestosześcioletnia francuska adwokat, Laurie Levy, niedawno przeniosła się z Tuluzy do Tel Awiwu po tym, jak w jej rodzinnym mieście islamski radykał zaatakował żydowską szkołę, zabijając siedem osób. „Życie jest tu piękne. Pracujesz. Można iść na plażę. Odwiedzasz znajomych.

Nie boisz się” – tak opisuje swą nową ojczyznę. Szukanie pracy, a także zmiana ścieżki kariery jest jednym z uroków rozwoju gospodarczego Izraela. W ramach jednego z programów, co roku 1000 młodych osób wyjeżdża do Izraela na rok do pracy. Spośród osób uczestniczących w tym programie, 70% decyduje się pozostać w tym kraju na stałe – twierdzi Ariel Kandel, stojący na czele organizacji „Jewish Agency for Israel” z siedzibą w Paryżu. „Kto by kiedyś pomyślał, że nadejdzie czas, gdy Izrael będzie bardziej atrakcyjny, niż Francja”, powiedział, odwołując się do mocno rozwiniętego programu socjalnego we Francji oraz wysokiego standardu życia. Jednak ogólny nastrój wśród francuskich biznesmenów żydowskiego pochodzenia uległ pogorszeniu od czasu wyborów europejskich, kiedy to do władzy doszedł Front Narodowy, którego lider był wielokrotnie skazany za antysemityczne deklaracje. Badacze Pisma Świętego zwracają uwagę, że aktualny trend wśród francuskich Żydów jest ostatnim spośród wielu wydarzeń, jakie mają prowadzić do spełnienia Bożej obietnicy danej cielesnemu nasieniu Abrahama, wskazującym na bliskość czasu ustanowienia Królestwa Bożego.

Boża obietnica odrodzenia Izraela

„I odmienię los mojego ludu izraelskiego, tak że odbudują spustoszone miasta i osiedlą się w nich. Nasadzą winnice i będą pić ich wino, założą ogrody i będą jeść ich owoce. Zaszczepię ich na ich ziemi; i nikt ich już nie

wyrwie z ich ziemi, którą im dałem - mówi Pan, twój Bóg” (Amos. 9:14-15). Od pierwszego utworzenia pierwszej kolonii w Palestynie w 1878 roku Bóg sprawił, że sytuacja geopolityczna na ziemi umożliwiła Żydom powrót do kraju, który obiecał do ziemskim potomkom Abrahama. Proces ten jest jednym z wielu, przygotowujących Izrael do objęcia funkcji centrum Królestwa Bożego na ziemi (Dzieje Ap. 15:16-17). W latach osiemdziesiątych XIX wieku, Żydzi z Jemenu spakowali swój dobytek na wielbłądy i przeszli przez Pustynię Arabską do nowego domu w Palestynie. Po nich napłynęła fala żydowskich emigrantów z Rosji, którzy uchodzili przed carskimi pogromami na początku XX wieku.

Reżim Hitlera w czasie II wojny światowej unicestwił jedną trzecią ludności żydowskiej na świecie. Po wojnie, imigracja do Izraela znacząco wzrosła. Szacuje się, że w 1910 roku w Palestynie mieszkało około 55.000 Żydów. Trzydzieści osiem lat później, kiedy Izrael ogłosił niepodległość, liczba ta wzrosła do 600.000. Wielu z nich ocalało z Holokaustu. Wojna o niepodległość w roku 1948 kosztowała życie 1% ludności żydowskiej. Jednak dysponując trzema czołgami i bez samolotów bojowych, Izrael zatrzymał czołgi egipskie nacierające z południa i odepchnął siły armii syryjskiej nacierającej od północy.

Następnie nastął rok 1950, kiedy to Żydzi zostali wygnani z wielu krajów muzułmańskich i powrócili do Izraela. Kiedy Związek Radziecki upadł w 1989 roku, wielu Żydów wolało wyjechać do Izraela, niż żyć w jednym z piętnastu nowopowstałych krajów. W tym samym czasie, do Izraela zaczęło wracać więcej Żydów z USA.

Te fale imigracji doprowadziły do kamienia milowego w nowożytnej historii Izraela: w 2006 roku w Izraelu mieszkało już więcej Żydów niż w jakimkolwiek innym kraju na świecie. Imigracja oraz drugie pokolenie Żydów urodzonych w Izraelu spowodowało, że ludność żydowska liczyła sobie 5,6 mln - o około 400.000 więcej niż w USA. W roku 2014, sześćdziesiąt sześć lat po odzyskaniu państwowości, ludność żydowska w Izraelu liczy sobie 6,1 mln - prawie 75% ogółu ludności narodowości żydowskiej, ocenianej na ok. 8,2 mln. Według spisu ludności z 2012 roku, 4,3 mln (73%) ludności żydowskiej stanowią tzw. „sabras” - urodzeni w Izraelu - w porównaniu do zaledwie 35% osób urodzonych w

Izraelu w na chwilę odzyskania niepodległości w 1948 roku.

Bóg odrodzi serca

Prorok Ezechiel pisał o Izraelu naszych czasów: „I zabiorę was spośród narodów, i zgromadzę was ze wszystkich ziem; i sprowadzę was do waszej ziemi, i pokropię was czystą wodą, i będziecie czyści od wszystkich waszych nieczystości i od wszystkich waszych bałwanów oczyszczę was. I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste. Mojego ducha dam do waszego wnętrza i uczynię, że będziecie postępować według moich przykazań, moich praw będziecie przestrzegać i wykonywać je. I będziecie mieszkać w ziemi, którą dałem waszym ojcom; i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem” (Ezech. 36:24-28).

Imigranci żydowscy z takich miejsc jak obszary byłego ZSRR niewiele wiedzieli o swej religii. Choć i dzisiaj nie jest to naród zupełnie religijny, to jednak tereny publiczne w Izraelu są przyozdabiane werwetami z Pisma, otwarcie się o nim rozmawia, przestrzega się sabatu. Prorok Ezechiel mówi, że Bóg nie tylko sprowadzi do cielesnych potomków Abrahama z powrotem do ziemi świętej, ale również zmiękczy ich serca, przygotowując ich do przyjęcia swych praoojców, takich jak Abraham, Izaak i Jakub. Ci patriarchowie, wraz z innymi świętymi czasów Starego Testamentu, pomogą narodowi żydowskiemu stać się kanałem, przez który popłyną błogosławieństwa dla wszystkich narodów ziemi. Ich odkupienie będzie jednak wiązać się również z dotkliwymi próbami dla całego narodu, zanim ich serca zostaną zmiękczone (Ezech. 38-39).

Po tym czasie, gdy Bóg w widoczny sposób zademonstruje swą opiekę nad tym ludem, błogosławieństwa, jakie obejmą Izrael, staną się ilustracją Bożej opieki, jaka będzie dostępna dla wszystkich tych, którzy będą chcieli być pod wpływem Jahwe i Jego Ducha. Prorok Zachariasz pisał: „Wszyscy pozostali ze wszystkich narodów, które wystąpiły zbrojnie przeciwko Jeruzalemowi, będą corocznie pielgrzymowali, aby oddać pokłon królowi, Panu Zastępów, i obchodzić Święto Szafasów” (Zach. 14:16). Oznacza to, że Izrael stanie się centrum uwielbienia Boga dla wszystkich osób, które wejdą do Królestwa Bożego. To będzie wspaniały dzień!